29/12/2023

Μητροπολίτης Μεσσηνίας: «Ο εκκλησιαστικός λόγος και ρόλος οφείλουν να πρωτοστατήσουν»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μεσσηνίας

Στις δύο σημαντικές κρίσεις που ταλανίζουν την παγκόσμια κοινότητα στις μέρες, οι πολεμικές συρράξεις και η κλιματική αλλαγή, κάνει αναφορά ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, επισημαίνοντας πως «επιφέρουν σοβαρές συνέπειες στην επιβίωση και συνύπαρξή μας, μεταβάλλουν οικονομικά δεδομένα, διαταράσσουν διπλωματικές και εμπορικές συμφωνίες, μετακινούν πληθυσμούς, απομονώνουν κράτη, κινούν την ειρήνη κυριολεκτικά επί ξηρού ακμής».

Σε δήλωση του στον «Ελεύθερο Τύπο», ο Σεβασμιώτατος αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι «και οι δύο κρίσεις επιφέρουν σοβαρές συνέπειες στην επιβίωση και συνύπαρξή

μας, μεταβάλλουν οικονομικά δεδομένα, διαταράσσουν διπλωματικές και εμπορικές συμφωνίες, μετακινούν πληθυσμούς, απομονώνουν κράτη, κινούν την ειρήνη κυριολεκτικά επί ξηρού ακμής».

«Στην ελπιδοφόρα προοπτική οικοδόμησης ενός πιο αισιόδοξου και καλύτερου κόσμου ο εκκλησιαστικός λόγος και ρόλος οφείλουν να πρωτοστατήσουν», σημειώνει σε άλλο σημείο.

Καταλήγοντας ο Σεβασμιώτατος στέλνει το δικό του μήνυμα ενόψει του Νέου Έτους.

«Στην ελπιδοφόρα προοπτική οικοδόμησης ενός πιο αισιόδοξου και καλύτερου κόσμου ο εκκλησιαστικός λόγος και ρόλος οφείλουν να πρωτοστατήσουν. Να αποβούν επιστηρικτικοί, ενισχυτικοί, δραστικά μεταμορφωτικοί. Για να επιτευχθεί αυτό απαιτείται η αποκόλληση από την «αρχή της αδράνειας», χρειάζεται οι πιστεύοντες και ελπίζοντες να φανερώσουν με ενάργεια και δράση την ετοιμότητά τους για προσφορά της «ἐν ὑμῖν ἐλπίδος» ως αγάπη, σεβασμό και ελευθερία, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτό στην εμπέδωση μιάς κοινωνικής συνείδησης, η οποία θα εδράζεται στη «θεολογία της ελπίδας». Ελπίδας και αισιοδοξίας, οι οποίες κεφαλαιοποιούν κάθε προσδοκία για ένα καλύτερο μέλλον. Με αυτό το πνεύμα καλούμεθα Εκκλησία και Κοινωνία να πορευθούμε από το 2023 αυτοσυνείδητοι, προς το 2024 ελπίζοντες», υπογραμμίζει.

Αναλυτικά η δήλωση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου:

Δύο σημαντικές κρίσεις ταλανίζουν στις μέρες μας την παγκόσμια κοινότητα: οι πολεμικές συρράξεις και η κλιματική αλλαγή. Και οι δύο κρίσεις επιφέρουν σοβαρές συνέπειες στην επιβίωση και συνύπαρξή μας, μεταβάλλουν οικονομικά δεδομένα, διαταράσσουν διπλωματικές και εμπορικές συμφωνίες, μετακινούν πληθυσμούς, απομονώνουν κράτη, κινούν την ειρήνη κυριολεκτικά επί ξηρού ακμής.

Οι διαπιστώσεις αυτές συναποτελούν τα δεδομένα μιας νέας καθημερινότητας, προσδιορίζουν το ιδιόρρυθμο της μεταβατικής εποχής μας, αναθεωρητικής και αβέβαιης. Δεν διακρατούμε εύκολα τα πολιτισμικά κεκτημένα αιώνων• όλα δύνανται να μεταβληθούν, τις περισσότερες φορές επί τα χείρω.
Μέσα σε αυτό το ζοφερό τοπίο η ανθρωπότητα έναγχη αγωνίζεται να επιβιώσει. Στρέφεται εναγώνια προς κάθε τι, το οποίο μπορεί να της προσδώσει ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον. Επιζητεί ερείσματα κάποιας καλύτερης βιολογικής επιβίωσης καθώς από τα «μετα-νεωτερικά» οικονομικά, τεχνολογικά και κοινωνικά επιτεύγματα έχει απογοητευτεί. Ίσως αποβλέπει σε κάποιο καλύτερο

κοινωνικό και πολιτικό «συμβόλαιο».

Η «θεολογία της ελπίδας»

Στην ελπιδοφόρα προοπτική οικοδόμησης ενός πιο αισιόδοξου και καλύτερου κόσμου ο εκκλησιαστικός λόγος και ρόλος οφείλουν να πρωτοστατήσουν. Να αποβούν επιστηρικτικοί, ενισχυτικοί, δραστικά μεταμορφωτικοί. Για να επιτευχθεί αυτό απαιτείται η αποκόλληση από την «αρχή της αδράνειας», χρειάζεται οι πιστεύοντες και ελπίζοντες να φανερώσουν με ενάργεια και δράση την ετοιμότητά τους για προσφορά της «ἐν ὑμῖν ἐλπίδος» ως αγάπη, σεβασμό και ελευθερία, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτό στην εμπέδωση μιάς κοινωνικής συνείδησης, η οποία θα εδράζεται στη «θεολογία της ελπίδας». Ελπίδας και αισιοδοξίας, οι οποίες κεφαλαιοποιούν κάθε προσδοκία για ένα καλύτερο μέλλον.

Με αυτό το πνεύμα καλούμεθα Εκκλησία και Κοινωνία να πορευθούμε από το 2023 αυτοσυνείδητοι, προς το 2024 ελπίζοντες.